

Heid Cat zondag 15 vr/antw 37

Jezus droeg de schuld 1 als Offer 2 van allen 3 voor ons

Gemeente,

Het is verschrikkelijk wat je soms leest of hoort. Aan lijden in de wereld. Wat mensen elkaar aandoen. Gruwelijke moordpartijen of martelingen, afslachtingen. Of hoe mensen lijden door hongersnood, oorlogsgeweld. Als kind, als vluchteling. En toch was Jezus' lijden uniek. Van andere soort en orde en waarde.

1 als Offer

Want Jezus' lijden was een offer. Sterker nog: het offer, het enige offer. Dat maakt het uniek. Als we onze Bijbel kennen dan is dat begrip offer ons niet vreemd. Het Oude Testament staat er vol van kun je zeggen. We lezen het van Abel, dat hij offerde, van Abraham en de andere aartsvaders, maar natuurlijk het meest in de tabernakel- en tempeldienst. We hebben er geen idee van hoeveel dieren er geofferd werden. Dag aan dag, jaar na jaar. Je zou soms denken: die Israëlieten die moesten toch wel heel veel offeren. Zo vaak en zoveel koeien en rammen en schapen. Een hele belasting. En soms, soms vonden ze dat zelf ook wel. En beklagden ze er zich over dat ze toch zoveel goed vee kwijt waren aan die offers. Totdat God hen weer op hun plek zette. En tot hen door liet dringen hoe het nou echt met de offers zat. Namelijk zo: naar recht en naar Gods wet moest de Israëliet zelf sterven als hij gezondigd had. Moest die man of vrouw zelf de dood in. Elke keer als hij of zij gezondigd had. Maar in plaats daarvan mochten ze een dier slachten en doden. Offeren. Dat mocht, dat had God goedgevonden. Ze mochten hun schuld op dat dier leggen, overdragen. Dat betekende het dat ze voor het offeren hun hand op de kop van het dier legden. Ahw de hun schuld op dat dier legden. Dan konden ze weer beseffen: we mogen offeren. We mogen een dier slachten en doden in plaats van dat we zelf het leven verliezen. Want zonde ontnemt je het recht van leven. En al die offers van het Oude Testament, die miljoenen die waren afschaduwingen van het ene offer dat komen zou: Jezus Christus. Het Lam Gods. Het offer. Hij in plaats van zondaren. Zondaren mogen en kunnen hun schuld overdragen op Hem. In plaats van zelf te sterven onder Gods toorn, mogen ze Hem laten sterven in hun plaats.

Dan is de manier waarop wij het woord offer gebruiken in ons spraakgebruik sterk afgezwakt. Kijk, de keren dat wij het woord gebruiken, dan doen we dat bijv. als we iets voor een ander over hebben gehad. Als je vriend tot en met het 8^e uur les heeft en jij t/m het 5^e maar

jij wacht op school, 3 uur lang, zodat je samen met je vriend terug kunt fietsen. Nou, als je dat doet, dan zeg je: ik heb me toch aardig voor je opgeofferd. Ik heb er heel wat voor over gehad. Het was een rib uit mijn lijf. Dan heeft het woord offer bijbels gezien heel veel meer diepte. Want Jezus heeft niet iets over voor anderen, maar: Zijn leven. Of: je vriend ligt in het ziekenhuis, en je hebt een hele leuke avond met vrienden afgesproken. Maar je laat dat schieten en gaat naar je vriend in het ziekenhuis. Je doet dat voor je vriend. Je kunt niet in plaats van je vriend in het ziekenhuis gaan liggen, dat kan niet, maar je hebt het voor hem over. Maar Jezus geeft Zijn leven niet alleen voor anderen, maar in plaats van anderen. Dan hoeven zij het niet te doen. En Hij geeft Zijn leven niet in plaats van vrienden, maar in plaats van vijanden. In plaats van zondaren die Hem niet moeten, die Hem verachten en op Zijn hart trappen. Dat is: offer.

We nemen het bijeen: Wij mensen, wij hebben gezondigd. En wie zondigt verspeelt het recht van leven. Misbruikt zijn leven voor totaal verkeerde doeleinden en verdient niet meer te leven. Maar te sterven. Erger nog: te sterven onder de vloek der wet. Onder toorn van God. Voor eeuwig onder de eeuwige straf van God. Want wie zondigt tegen de hoogste Majesteit die valt onder de hoogste straf. Maar: Jezus draagt het. Jezus doet het. Hij geeft Zichzelf ten offer. Hij geeft Zijn leven in Zijn lijden, aan het kruis, aan het vloekhout, in de veroordeling, en tot in de nederdaling ter hel toe. Dat heeft Hij over voor anderen. Dat doet Hij in plaats van zondaren. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Dat wil Hij.

En de andere kant daarvan is: dat wilde Hij omdat de Vader het Hem vroeg. God de Vader wilde het zo. Dat op zo'n manier de straf gedragen zou worden en dat op zo'n manier vijanden verlost zouden worden. Dat is zo bijzonder! Dat is alsof je de auto van een ander flink beschadigd, voor € 1000,00 en de eigenaar van de auto komt naar je toe en zegt: weet je wat: ik vraag mijn zoon wel of hij die € 1000,00 betaald voor de autoschade. Dat gebeurt toch niet, zoiets? Stel je voor dat je een roofmoord hebt gepleegd op een kind en de vader zegt: weet je wat, ik zal mijn oudste zoon vragen dat hij verdachte wil zijn voor de rechter. Wij hebben God op het hoogst misdaan, maar deze God, hemelse Vader, vraagt Zijn Zoon: wilt U de straf dragen in hun plaats? En de Zoon zegt: ja Vader, dat wil, dat zal Ik doen. Ik stel Mijzelf ten zoenoffer. Offer voor zondaren.

Wat is dat een ontzaglijk wonder. Als je dat gelovig op je in laat werken. Dan is er geen groter wonder dan de kruisdood van de Heere Jezus. Dan hoor je nooit genoeg over je hemelse Bruidegom. Zo'n Bruidegom. Zo'n liefde. Daar hoor ik altijd maar weer van. Daar wil ik

altijd maar weer van spreken en getuigen. Daar wil ik almaar dieper inzien. Om die liefde te bewonderen. J.C. Ryle zegt ergens: wat moet de genade van de genade groot zijn dat Jezus dit en zo wilde doen. En mijn hele geloofsleven lang ben ik bezig om dat te peilen, om daar meer in te zien en nog ben ik niet op de bodem. Ik duik zo diep ik kan in de zee van genade, maar ik heb de bodem nog niet bereikt. O, kon ik de grootte van Zijn liefde maar meer bevatten. Verstaan we dat? Herkennen we dat?

En diezelfde J.C. Ryle zegt: wat moet de zondigheid van de zonde groot zijn dat zulk een offer nodig was om die te verzoenen. Vreselijk wat zonde moet zijn in Gods oog en Hem doen. Dat dit nodig was tot verzoening. En mijn hele geloofsleven is een levenslang peilen hoe diep de ernst van de zonde is. Om daar meer van te zien en in te zien. Ik duik zo diep ik kan in deze donkere oceaan maar ik heb de bodem nog niet bereikt. O, kon ik de ernst van de zonde maar meer beseffen en voelen. En de zonde maar meer haten en bestrijden. Bevatten we dit? Verstaan we dit?

Het leven des geloofs bestaat uit twee draden: de draad van het kennen van de grootte van Jezus' liefde en van het kennen van de ernst van mijn zonde. In elkaar verstrengelde draden. Gelooft u? Kent u het leven des geloofs? Dat verlangen: kende ik maar meer en dieper die twee. Dan zou ik U meer dienen en meer loven en prijzen.

En hebt u ook zo'n last van die vreselijke bacterie van vervlakking? De bacterie die vervlakking het, veroppervlakkiging? Die bacterie die de verbazing over Jezus' liefde aantast en de verschrikking over mijn zonde aantast. Dat ik het gewoon ga vinden. Jezus' liefde van Zijn offer. Dat boeit me niet meer. Zo bekend. Dat weet ik nou wel. Het moet maar eens over nieuwe dingen gaan in de preek. Vervlakking en dan verveling en dan verandering. En die de verschrikking over mijn zonde aantast: och ja, dat ik zondaar ben dat horen we nou wel genoeg en dat weer ik onderhand wel. En nou ja, natuurlijk zondig ik nog wel eens, maar och je moet ook niet zo overal een punt van maken, dan maar een keertje extra zondigen. Daar hoeft het niet elke keer over te gaan, er zijn toch wel nieuwere inzichten te verkondigen? Vervlakking en dan ergernis en verandering. O Heere, verlos me van die bacterie. Door Uw Geest de verkondiging van het lijdensevangelie.

En als u denkt: maar ik weet toch al wel dat Jezus liefheeft, dan vraag ik U: weten, ja misschien wel, maar beleeft u het ook? Intens en hartvervullend? En als u denkt: maar ik weet toch wel dat ik zondig en een zondaar ben, dan vraag ik u: ja, misschien wel, maar beleeft u het ook? Diep en hartvervullend. Weten is nog geen beleven.

2 van allen

Nou gaan we eerst erop letten: wat leed Jezus nou precies? Hoeveel? Het begin van antwoord 37 heeft het daarover als het antwoord zegt wat Jezus droeg. Hij droeg de toorn Gods. Die droeg Hij. En daar moet je sterk voor zijn. Om die te dragen. Kijk, dragen dat doen we ook vaak. We dragen iets: een schooltas, een tas boodschappen. Of een kist open haardhout. Maar dat houdt een keer op, dat je zegt: ho even, dit draag ik niet hoor, dat is te zwaar. Maar sommigen kunnen heel wat meer dragen, hebben veel kracht in hun handen of benen en dragen 40, 50, 60 kilo. Sommige mensen kunnen boomstammen dragen: onvoorstelbaar. Maar hoe zwaar weegt zonde? Maar kun je ook 1 zonde dragen? Nee, dat kan niemand. Niemand kan zonde dragen. Daar bezwijk je onder. Eén zonde weegt zwaarder dan je dragen kunt. Want zonde wekt Gods toorn op.

Maar wat draagt Jezus? De toorn Gods tegen de zonde van het hele menselijke geslacht. Het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Van alle mensen. Dat is zo zwaar. Dat Jezus in Gethsemané geheel bedroefd is ter dood toe en zeer beangst. Dat Hij alleen met bidden en smeken en sterk roepen en tranen het volbrengen kan. Al de zonden van heel de wereld. Zo spreekt de Bijbel. Oneindig zwaar. De hand van Zijn mensheid wordt ondersteund door Zijn Godheid om dit te kunnen volbrengen.

Vergelijk het met een groep mensen die onder een zware loden plaat zijn terechtgekomen en daaronder liggen te sterven. Of ik nu één van de mensen of al die mensen wil redden, ik moet die hele plaat omhoogtillen. Zo moest Jezus, of Hij nu heel de mensheid of maar één mens zou redden, de hele plaat van de toorn Gods dragen. En dat heeft Hij gedaan, de zonde der wereld weggedragen.

Wat is dan de prediking? Nu, heel de Bijbel getuigt ervan dat de prediking niet is: Jezus stierf voor u, voor alle mensen, geloof dat. Geloof dat Jezus voor je stierf. Dat wordt wel eens zo voorgesteld, maar dat is niet Bijbels. Het lijkt ook wel mooi, dan mag iedereen direct geloven: Jezus is voor mij gestorven. Maar dan betekent dat verder nog niet zo veel: dat betekent nog niet dat ik zalig word, dat ik in de hemel kom. Dan zou Jezus dus voor mij gestorven kunnen zijn, terwijl ik toch nog verloren ga. Dat is niet Bijbels.

Wat is Bijbels? De verkondiging dat er in de Heere Jezus ruimte is om zalig te worden. Er is verzoening. Het offer is gebracht, overvloedig genoeg voor heel de wereld. De plaat is weggedragen: vlucht tot Jezus. Wie u ook bent. En die prediking komt ook vanavond tot ons: vlucht tot Jezus. Kom tot Hem. Wie je ook bent. Nee, je hoeft niet eerst te weten of

je uitverkoren bent. Je hoeft niet eerst te weten of je een kind van God bent. Je hoeft geen kenmerken te hebben waaraan je weten mag: ook ik mag vluchten en komen tot Jezus. Je hoeft je niet af te vragen: mag ik wel tot Jezus vluchten? Is er wel vergeving en verzoening voor mij? Nee, kom tot Jezus. Zondaren zijn welkom bij Hem. En dat komen is geloof.

Er is helaas een prediking die dat wel zo voorstelt: je moet eerst berouw hebben en weten dat je een kind van God bent. Je moet eerst weten of je uitverkoren bent en dat kun je weten aan echt berouw, echte droefheid over de zonde, echte ernst en ijver tegen de zonde. En als je dat hebt, dan mag je komen tot Jezus. Maar wat is dat een moedeloze prediking. Want hoe weet ik dat? En hoe kom ik eraan? Dan moet ik al vruchten hebben eer ik bij de boom ben. Dan moet ik al vruchten hebben van echt berouw, echte droefheid, echte ernst, voor ik bij de boom Christus ben. Dan kom ik er nooit aan. En bovendien: als ik die vruchten denk te hebben, zijn ze wel echt, of is het namaak? Want vandaag heb ik er misschien iets van, denk ik, maar morgen weer niet, denk ik.

Nee, wie je ook bent: ontvliedt de toekomende toorn en kom. Kom tot Jezus. God roept ons allemaal. En er is ruimte voor ieder van ons. En wie mag komen? Iedereen. Echt iedereen. En ik zou komen, ik zou vluchten. Want straks wordt die plaat om zo te zeggen losgelaten en valt die alsnog naar beneden. Zie je het voor je? Je ligt onder die plaat. Die wordt opgetild en omhooggehouden. En straks valt hij weer neer. En dan.....al je er dan nog onder ligt. Dan moet je hem zelf dragen. Dan moet je dragen wat Jezus droeg. Waar Hij als God en mens onder worstelde, moet jij dan dragen puur als mens. Dat kun je niet. In eeuwigheid niet. Daar doet een mens eeuwig over en hij komt er nooit, nooit mee klaar. Aan Jezus' lijden zie ik wat het is om Gods toorn te moeten dragen. Daar moet je het niet op aan laten komen. Vlucht weg, vlucht tot Jezus. Er is ruimte in Zijn offer, in Zijn werk! En dat komen tot Christus, is geloof. Dat is geloof. Geloof u. Geloof jij?

En....als ik mensen zie die nog niet gevlucht zijn, weggevlucht zijn, dan kan ik zo ontzet zijn. U ook, jij ook? De schrik des Heeren dringt me dan, o mensen vlucht. De liefde van Christus dringt me: o mensen kom, kom.

3 voor ons

Voor wie droeg Jezus dan die last de toorn Gods tegen de zonde van het hele menselijke geslacht? Dat belijdt antwoord 37: voor ons. Voor de gelovigen. Dat horen we de Schrift ook duidelijk zeggen. Dat de Herder Zijn leven stelt voor de schapen. Dat hij ons heeft liefgehad en voor ons gestorven is. De zaligen in de hemel zingen: Gij hebt ons God gekocht met uw dierbaar bloed. Dat deed Hij niet iedereen, maar ons, de gelovigen, en

diepste de uitverkorenen, de gegevenen van Zijn Vader. Hij droeg de last van de zonden van heel de wereld, van alle mensen. En dat deed Hij voor de Zijnen, de gelovigen. Met andere woorden: als Jezus voor je is gestorven en het offer voor jou gebracht heeft, dan word je zalig. Dan ben je zalig. Dan heeft Hij je gekocht en laat Hij je nooit meer los. Gekocht is gekocht! Betaald is betaald. Als Hij voor mij het deed, hoef ik het nooit meer te doen.

Luister maar naar antwoord 37. De gelovigen zingen ervan: Hij heeft mij van de eeuwige verdoemenis verlost. Die eeuwige verdoemenis die had ik moeten ondergaan. Moeten ondergaan: naar recht, om mijn zonden. Moeten. Geen uitweg, geen ontkoming. Had moeten. Had moeten. Jezus deed het voor mij. Hij gaf Zich voor mij. Hij daalde neer ter helle voor mij, in mijn plaats. Hij betaalde voor mij. En nu komt God nooit meer bij mij terug daarvoor: want er is betaald. Als een ander voor mij betaald heeft, is er betaald. Dan mag de winkelier niet zeggen: hoor eens hier, maar jij moet ook nog wat betalen. Nee, hij heeft zijn deel gekregen, hij mag niets meer vragen. De wet is betaald, voldaan. Die mag geen straf meer vragen en eisen van mij. Nooit meer. Jezus voor mij gestorven, voor mij gedragen.

En Hij verwierf de genade, de gerechtigheid en het eeuwige leven. Jezus verwierf voor mij de genade. De genade van God, waardoor Zijn Geest mij tot geloof bracht, waardoor mijn Geest mij van dood levend maakte, mij wederbaarde. En toen zag ik het, erkende ik het: ik lig verloren. De plaat valt straks om mijn zonden op mij. En ik kon het niet meer uithouden. Hoe de zonde ook trok en lokte, hoe de wereld ook riep, ik kon het niet meer uithouden en vluchtte tot Jezus. Hoe ook de duivel tegenwerkte en zei: je mag niet, je mag niet, hoe mijn geweten ook sloeg: je bent te slecht, je bent onwaardig. De Geest trok mij en deed mij komen tot Jezus. Deed mij geloven. Dat heeft Jezus verworven voor mij! En de gerechtigheid: de volmaakte gehoorzaamheid en het voldoen van de wet. Dat kleed: vlekkeloos wit en helder. Voor mij verwierf Hij het. Ik sta vlekkeloos voor God. Als had ik zelf in eigen persoon voor al mijn zonden betaald en alle gerechtigheid volbracht. Voor mij verworven door Hem. En het eeuwige leven. De vrede met God. Het leven als kind van God. En dat voor eeuwig. Voor mij verworven. Ik heb het nu, ik deel erin. En Hij neemt het me nooit meer af. Hij verwierf het voor mij. Hij zorgt ook dat het bij me terechtkomt.

Als Jezus voor mij gestorven is, dan ben ik zalig, word ik zalig, volkomen zeker! Is Jezus voor u gestorven? Dat moet u weten, jij ook, ik ook. En daarop kan en mag het antwoord niet zijn: jazeker dat geloof ik wel, Hij stierf toch voor iedereen, dat staat toch in de Bijbel? Nee, want dat staat niet in de Bijbel. Maar het begin mag wel zijn: is Jezus voor u

gestorven? U word in elk geval geroepen. U mag komen. Hij is gestorven en ook u wordt geroepen: vlucht, vlucht weg, kom tot Christus. En wie tot Hem vluchtte, niet meer kon blijven waar je was, maar vluchtte tot Hem om de toorn te ontkomen, die mag het weten: Hij stierf ook voor mij. Zijn lijden en sterven is het offer voor mij gebracht. Weet u dat?

En: mijn zaligheid is voor Zijn rekening. Zou Hij ooit toestaan dat iemand voor wie Hij stierf, nog verloren gaat? Iemand voor wie Hij leed en stierf? O nee, dat is Zijn eer te na. Dan zou Hij vergeefs gestorven zijn, voor niets mijn schuld gedragen hebben en heil voor mij verworven hebben. Nee, dat duldt Hij niet. Zo ver laat Hij niet komen. Hij zorgt dat ik er kom. Want: Jezus stierf voor mij. Ik ben gekocht. Ik word zalig. Want Hij had mij lief, eeuwig lief. Gekregen van Zijn Vader van eeuwigheid. Mij, gevallen in zonde, verloren in schuld, tegenwerkend zo lang ik kon, vijand van God, naar recht eeuwig schuldig. Voor mij. Stierf Hij. Offer. Offer voor mij.

Amen